

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 21. december 2007
Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2007-792-0428
Dok.: HAA40422

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 23 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 29. november 2007.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 23 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

” Vil ministeren med henvisning til, at flere og flere afgørelser, der griber ind i borgeres hverdag, træffes af en forvaltningsmyndighed, at flere og flere borgere oplever sig i tvist med en forvaltningsmyndighed, der opleves ikke at have givet tilstrækkelig rådgivning og vejledning, og at den forvaltningsretlige regulering kan virke kompliceret og uoverskuelig for borgerne, oplyse:

- a) Tilsigtedes nogen ændring til skade for retshjælpssøgende, da retsplejelovens § 323 afløste bekendtgørelsen om retshjælp ved advokater? Der henvises til, at der ifølge bekendtgørelsens ordlyd også kunne gives retshjælp til borgere i tvist med en forvaltningsmyndighed, hvis det måtte antages, at denne ikke havde ydet tilstrækkelig rådgivning og vejledning. Ifølge ordlyden af retsplejelovens § 323, stk. 4, kan retshjælp på trin 2 og 3 ikke gives til sager, der angår eller er under behandling ved en forvaltningsmyndighed eller et godkendt privat klage- eller ankenævn. Forbeholdet om tilstrækkelig rådgivning og vejledning er ikke medtaget i teksten til retsplejelovens § 323.
- b) Var det intentionen, at borgere i tvist med en forvaltningsmyndighed, der ikke har givet tilstrækkelig rådgivning og vejledning, skulle være afskåret fra at modtage retshjælp ved advokat?
- c) Hvor store krav til bevis forestillede man sig – ved indførelsen af og under den løbende administration af retshjælpsordningen ved advokat – at der skulle stilles til den borger, der hævdede, at retshjælp ved advokat havde været nødvendig, fordi den forvaltningsmyndighed, som borgeren var i tvist med, ikke havde givet tilstrækkelig rådgivning og vejledning?
- d) Hvor lang tid forestillede man sig, at den retshjælpende advokat skulle bruge på at lytte til borgerens fortælling, før advokaten kunne fastslå, om der af forvaltningsmyndigheden var givet tilstrækkelig rådgivning og vejledning?
- e) Forestillede man sig, at byretterne ved praksis skulle udfylde, hvornår det kunne lægges til grund, at der ikke fra den offentlige myndighed var givet tilstrækkelig rådgivning og vejledning?”

Svar:

I besvarelsen af spørgsmål nr. 440 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del) (Folketingsåret 2006-07) kommenterede justitsministeren en henvendelse

fra Hans Boserup, hvori var rejst de samme spørgsmål, som fremgår af det nu stillede spørgsmål.

Justitsministeriet kan henholde sig til besvarelsen af spørgsmål nr. 440.